

PREÎNTÎMPINARE

Acest articol-atenționare se adresează numai și numai către *creștinii* Moldovei. Către cei care se socot ortodocși – fie prin credința moștenită din strămoși, fie prin tradiție, fie prin însușirea de sine-stătător a credinței celei adevărate, fie prin venirea la Hristos ca urmare a luminării întru Domnul.

Către cei pentru care Cuvântul lui Dumnezeu – spus oamenilor prin Sfânta Scriptură (Biblia), prin Sfintele Canoane ale Bisericii lui Hristos, prin scrierile însuflate de Duhul Sfânt-Dumnezeu ale Sfinților Părinți ai Bisericii – este Adevărul.

Către cei pentru care Adevărul este

IISUS HRISTOS

Cel Întrupat, Răstignit și Înviat.

Despre „împărtășirea” lui Filat în altar sau încă o dată despre starea „mitropoliei Moldovei”

*Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor
și în calea păcătoșilor nu a stat
și pe scaunul hulitorilor n-a șezut;
ci în legea Domnului e voia lui
și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea.*

(Psalmi 1:1-2)

Acum zece zile, de sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, 5 aprilie 2015, cetățeanul Vladimir Filat (mai cunoscut prin pseudonimul său politic ca „Vlad Filat”) s-a „spovedit” și s-a „împărtășit” în altarul Catedralei Mitropoliei Moldovei din Chișinău. „Spovedania” în altar este documentată video de către un post tv, iar „împărtășania” în altar a fost confirmată oficial de către Mitropolie.

Peste câteva ore de la difuzarea acestui fapt, administrația de vîrf a Mitropoliei Moldovei publică o „Precizare”¹ în care oferă următoarea explicație (tîlcuire) a faptei documentate:

„... chiar dacă, conform Canonului 19 Laodiceea, numai preoții se împărtășesc în altar, cu binecuvîntarea arhiereului locului, se poate face excepție pentru credincioșii care au merite deosebite față de Biserică. Or, în acest caz, Domnul Vlad Filat este cunoscut drept un ctitor al Bisericii Ortodoxe din Moldova și în special al Catedralei Mitropolitane „Nașterea Domnului” din Chișinău. Astfel, gestul mediatizat în presă nu reprezintă vreo abatere de la practica Ortodoxă, ci este o manifestare a respectului față de un creștin care susține în mod deosebit Biserica.”

Faptul redat, dar mai ales „precizarea”-tîlcuire din partea administrației cultului respectiv sînt, pentru un creștin (creștin în sensul *Preîntîmpinării* din capul însemnării de față), mai mult decît șocante.

Și aceasta pentru că:

1. Canonul 9 al Soborului din Laodiceea afirmă fără vreo putință de răstălmăcire:

„... cei ierosiți [adică clericii – n.n.] numai să aibă voie a se împărtăși în Sfințitul Altar, **iar mireni adică afară de Altar** [s.n.]”.

Acest Canon nu este singurul care oprește – sub pedeapsa caterisirii clericilor care încalcă această oprire – intrarea mirenilor în Altar, nemaivorbind să facă ceva în Altar, cum ar fi să aducă acolo prinoase, dară-mi-te sa participe acolo la Sfintele Taine cum este Spovedania sau Împărtășania. Pentru conformitate, reproducem aici în întregime Canonul 69 al Soborului trullan:

¹ <http://mitropolia.md/precizare/>

„Să nu fie iertat cuiva dintre mireni săvârșind, a intra în lăuntru în Sfințitul Altar [s.n.], că împărăteștii stăpîniri și domniri îi este iertat aceasta, cînd ar vrea să aducă daruri Ziditorului său, după oarecare preaveche predare.”

Tîlcuirea acestui Canon spune:

„Sfîntul Altar afierosit fiind celor preoțiți; pentru aceasta **Canonul acesta oprește a intra într-însul pe oricare mirean** [s.n.], afară numai de Împăratul; și acesta încă, nu ca un mirean, ci ca unul ce are stăpînie, și domnie, și este **Unsul Domnului** [s.n.]. Căruia s-a iertat a intra după veche tradiție, cînd voiește a aduce Daruri Ziditorului său Dumnezeu și să se cuminece [să se împărtășească – n.n.]”

Astfel, Sfintele Canoane ale Bisericii lui Hristos interzic cu desăvîrșire intrarea mirenilor în Altar. Cu atît mai mult opresc Spovedania sau Împărtășania lor în Altar.

Permisiunea făcută împăratului ortodox se face pentru el nu ca pentru un mirean, ci ca pentru **Unsul lui Dumnezeu** cum a fost Însuși Mîntuitorul Iisus Hristos („Hristos” înseamnă Unsul lui Dumnezeu), căci, începînd cu Sfîntul Împărat Marcian (anul 450), împărații creștini (ortodocși) erau unși la domnie cu mir sfințit.

2. Canoanele sînt însuflate de Duhul Sfînt-Dumnezeu și sînt parte integrantă a Sfintei Predanii – unul dintre cele două izvoare ale învățaturii de credință a Bisericii lui Hristos alături și împreună cu Sfînta Scriptură.

Nimănui dintre cei muritori nu i se îngăduie să schimbe sau să anuleze vreun Canon. Cei care încearcă să facă așa ceva sînt dați anatemei, potrivit Canoanelor însele. Și sfîntul Apostol Pavel întărește aceasta Epistola sa către galateni, cap. 1:

„Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o - să fie anatema! Precum v-am spus mai înainte, și acum vă spun iarăși: Dacă vă propovăduiește cineva altceva decât ați primit - să fie anatema!”

De aceea, afirmația din „Precizare” precum că „cu binecuvîntarea arhiereului locului, se poate face excepție” de la vreun Canon este împotriva învățaturii de credință ortodoxă și vădește fie un act de erezie, fie un act de apostazie. Biserica lui Hristos nu recunoaște anularea nici unui Canon prin oarecare excepție. Căci excepția este anulare a Canonului. Maximum ce se poate admite este *pogorămîntul*, adică aplicarea prevederilor vreunui Canon cu mai puțină strictețe (*scumpătate*, cum se numește strictețea în limbajul ortodox al Canoanelor) în funcție de starea concretă duhovnicească a credinciosului care se pocăiește de anumite păcate grave ale sale.

Dar aceasta se referă în exclusivitate la acele Canoane care statornicesc anumite epitemii („pedepse”, leacuri duhovnicești) pentru vindecarea anumitor păcate. Pogorămintele nu pot anula prevederile vreunui Canon. În cazul Filat-Cantarean, adică a admitterii unui cetățean necleric în Altar, nu există grade de aplicare a Canonului. Adică nu se admit pogorăminte. Canoanele spun limpede și univoc: intrarea în Altar **este oprită pentru orice mirean**. Aici nu se poate aplica pogorămîntul în sensul că ar exista un fel de semi-intrare, de intrare nedeplină, intrare parțială, tîrîș sau într-un picior, numai cu capul sau numai cu o jumătate de trup etc.

Dat fiind faptul că autorul *de facto* al Canoanelor este nimeni altcineva decît Duhul Sfînt, încălcarea lor sau, mai ales, anularea lor de către oricine – fie mirean, fie preot, fie episcop sau patriarh, fie adunarea tuturor episcopilor lumii – nu reprezintă nimic altceva decît răzvrătire împotriva Duhului Sfînt. Iar cel care a pus început răzvrătirii împotriva Duhului Sfînt și care este tatăl tuturor celor asemenea răzvrățiți este Satan, diavolul.

Prin urmare, prin această afirmație din „precizare”, administrația cultului „Mitropolia Moldovei” se răzvrătește împotriva Duhului Sfânt-Dumnezeu și se solidarizează cu Satan, tatăl răzvrătiților.

Vadim Cheibaș, secretar al șefului administrativ al acestui cult – cetățeanul Nicolae Cantarean (cunoscut mai ales prin pseudonimul său cultural ca „Vladimir, mitropolit al Chișinăului și al întregii Moldove”) a afirmat următoarele, în contextul situației analizate în lucrarea de față:

„A fost împărtășit pentru că a solicitat sfânta împărtășanie. Conform canoanelor bisericești se permite împărtășania mirenilor în altar, iar Înalt Prea Sfinșitul Vladimir a considerat de cuviință această excepție pentru un om deosebit care este ctitor al bisericii ortodoxe”.²

Fraza citată vedește o elementară lipsă de logică: dacă Canoanele „permit împărtășania mirenilor în altar”, atunci de ce această permisiune reprezintă o excepție? Iar dacă este excepție, rezultă atunci că sfințele Canoane nu permit fapta respectivă și, tocmai în virtutea nepermisiunii intrării în altar, permisiunea de a intra în altar și constituie excepție. Ori permit, ori este excepție. Această formulare nu poate fi înțeleasă altfel decât o tentativă de-a secretarului mitropoliei de aburire a cititorului necunoscător, prin care, de fapt, singur se împotmolește în propria viclenie, comițând greșeli elementare de logică.

După cum însă am văzut, Canoanele interzic apăsător și răspicat nu numai împărtășirea mirenilor în Altar, dar și simpla lor intrare acolo. Adică Cheibaș și minte, și încă o face deloc deștept.

O și mai mare stupoare trezește afirmația: cetățeanul X „a fost împărtășit pentru că a solicitat sfânta împărtășanie”. De când oare în Biserica lui Hristos Sfânta Împărtășanie se dă la solicitare? Este vorba de un serviciu solicitat de vreun client la vreo agenție de prestare a serviciilor „divine”? Și aceasta o rostește nu un administrator de rețea al „Mitropoliei Moldovei”, nu șeful garajului „Mitropoliei” și nici șeful serviciului de pază a sediului acestei instituții. Expresia este rostită de către secretarul instituției. Adică de cel mai informat și cel mai lăuntric angajat al acestei instituții. Adică de persoana care cunoaște cel mai bine din interior modul cum funcționează această instituție și limbajul în care ea funcționează.

Iar limbajul este unul de marketing, de prestare a serviciilor către un client care „solicită” ceva de la prestator și prestatorul îi oferă cele solicitate. Căci numai la o agenție de prestări de servicii faptul însuși al solicitării serviciului constituie un temei suficient pentru ca acest serviciu să fie oferit. „Clientul are întotdeauna dreptate”. După cum vedem din gura lui Cheibaș, această atitudine este firească pentru instituția pe care o reprezintă Cheibaș, dar este cu totul potrivnică Bisericii lui Hristos, care îi împărtășește doar pe cei care nu au făcut păcate opritoare de la împărtășire, spovedindu-se după rînduiala ortodoxă, primind dezlegarea canonică și pregătindu-se cu evlavie de primirea sfințelor Daruri, inclusiv prin citirea pravilei înainte de împărtășanie.

3. „Precizarea” din partea administrației cultului respectiv subliniază că „gestul mediatizat în presă nu reprezintă vreo abatere de la practica Ortodoxă, ci este o manifestare a respectului față de un creștin care susține în mod deosebit Biserica.”

Deja am văzut că administrația cultului respectiv minte cu nerușinare când afirmă cu tot tupeul că împărtășirea unui Filat în altar „nu reprezintă vreo abatere de la practica Ortodoxă”. Da, nu este o abatere: este chiar o încălcare fățișă și deplin sfidătoare a învățaturii Bisericii lui Hristos. În schimb, această „abatere” nu încalcă și nu sfidează învățătura împărtășită de

² http://www.realitatea.md/dupa-spovedania-si-impartasania-primita-in-altar--vlad-filat-finanteaza-aducerea-focului-haric-la-chisinau_18737.html

administrația cultului respectiv „Mitropolia Moldovei”, învățătură expusă și în această „precizare”. Mai mult chiar, după cum vom vedea mai jos, împărtășirea unui alde Filat în altar este expresia canonică a învățaturii de credință a administrației centrale a cultului respectiv.

În afară de aceasta, din sublinierea făcută de administrația cu pricina rezultă că dacă cetățeanul Filat ar fi fost împărtășit ca și toți mireni – adică în afara Altarului, – atunci aceasta, potrivit logicii „precizării”, ar fi însemnat o lipsă de respect față de insul în cauză. Iar manifestarea respectului față de acest ins – respect în sensul cum îl înțelege administrația cultului dat – sfidează Canoanele Bisericii lui Hristos. Mai exact, respectarea Canoanelor Bisericii lui Hristos constituie o lipsă de respect, un afront față de Filat. Din această pricină, administrația cultului reprezentat de Cantarean a făcut alegerea *corectă* – din punctul de vedere al credinței ei – între Canoanele Bisericii lui Hristos și respectul față de Filat ca promotor al unor legi antihristice, după cum sinodul mitropoliei Moldovei a calificat în ședința sa din 20 iunie 2013 activitatea guvernului lui Filat și a guvernării axate pe partidul lui Filat.³

4. Această solidarizare cu Satan prin răzvrătirea cultului dat împotriva Canoanelor date de Duhul Sfânt-Dumnezeu Bisericii lui Hristos încearcă să ascundă faptul că, în realitate, cetățeanul Filat nu este nici măcar mirean, adică nu este membru al Bisericii lui Hristos, fiind de fapt un apostat. Altfel zis, acest Filat este o persoană care s-a lepădat de Dumnezeu, de Iisus Hristos Mîntuitorul. Astfel, acest cetățean nu este nicidecum „un creștin care susține în mod deosebit Biserica”, după cum în chip viclean susține administrația mitropoliei.

Acea parte cugetătoare a societății știe și ține minte că Filat a fost cel mai aprig promotor al așa-numitei legi „cu privire la asigurarea egalității”. Această lege „consfințește” sodomia drept o valoare publică importantă pentru țara noastră, pentru poporul ei, pentru fiecare moldovean, pentru fiecare creștin din RM. Prin această lege se interzice orice neîncuviințare, inclusiv în discuții private, a homosexualității. În același timp, *de facto* legislația Moldovei nu apără limba maternă a poporului, nu apără credința acestui popor, nici morala lui publică, nici cultura lui populară. Apără însă o altă „valoare” – sodomia –, și o face cu furia și grelimea întregului aparat *represiv* al statului (poliție, procuratură, SIS, sistemul judecătoresc, mass-media, așa-numitul „consiliu de prevenire și combatere a discriminării”). Și o apără împotriva credinței, moralei și culturii poporului Moldovei.

În baza acestei legi au fost deja condamnați mai mulți creștini pentru simplul fapt că au declarat în public că sodomia este păcat, este deviere de la normalitate și nu poate fi acceptată ca *valoare*. Iar episcopul de Bălți Marchel este și acum sub judecata legii lui Filat care l-a și condamnat la o amendă de circa 30 de mii de lei pentru faptul că a preîntîmpinat creștinii de primejdia pe care o comportă sodomia.

Astfel, în realitate, Filat nu este altcineva decît promotorul prigoanei creștinilor pentru faptul că ei urmează învățătura dumnezeiască, a Bisericii lui Hristos, a Cuvîntului lui Dumnezeu privind faptul că sodomia este păcat, este spurcăciune și urîciune în fața lui Dumnezeu. Cetățeanul „spovedit” și „împărtășit” consideră însă că sodomia este un bun public care trebuie predat în școli, care trebuie promovat în societate ca un comportament firesc, care trebuie ocrotit împotriva oricărui fel de discriminare.

~ + ~

Cuvîntul lui Dumnezeu este pentru noi, creștinii, Legea noastră *vîrfelnică*, supremă. A fi împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu înseamnă a fi împotriva lui Dumnezeu Însuși. A

³ <http://mitropolia.md/a-avut-loc-sinodul-bisericii-ortodoxe-din-moldova/>

schimonosi ceva din Cuvîntul lui Dumnezeu înseamnă a-L face pe Dumnezeu mincinos, ceea ce este hulă împotriva lui Dumnezeu, a Duhului Sfînt. Să luăm aminte la aceasta.

A fi de acord – cu mintea, cu vorba sau cu fapta – cu potrivnicii lui Dumnezeu, cu hulitorii Lui, înseamnă a fi **deopotrivă cu ei**, înseamnă a fi la fel potrivnic lui Dumnezeu ca și hulitorul Lui, chiar dacă personal nu am vorbit împotriva Cuvîntului Lui sau nu am schimonosit Cuvîntul Lui. Și la aceasta să luăm aminte.

Sodomia (ca și orice păcat) – ca faptă, ca dorință, ca încuviințare – este împotriva Legii lui Dumnezeu dată oamenilor spre mîntuire. Adică, sodomia este nelegiuire împotriva lui Dumnezeu. Și Dumnezeu Însuși spune aceasta încă în Vechiul Testament:

„De se va culca cineva cu bărbat ca și cu femeie, amîndoi au făcut nelegiuire și să se omoare, că sîngele lor asupra lor este.” (Levitic 20:13)

Sodomia (ca și orice păcat) este nu numai nelegiuire. Este și spurcăciune în fața lui Dumnezeu. Spurcăciune înseamnă stricarea sfințeniei, înseamnă stricarea „chipului și asemănării omului” cu Dumnezeu. Căci Dumnezeirea Treimică l-a creat pe om după chipul și asemănarea Sa:

Și a zis Dumnezeu: „Să facem om **după chipul și după asemănarea Noastră.**” (Facerea 1:26)

Adică, stricarea de către om a chipului și a asemănării sale cu Dumnezeu înseamnă **hulă împotriva chipului și asemănării lui Dumnezeu** din om, împotriva lui Dumnezeu Însuși:

„Să nu te culci cu bărbat, ca și cu femeie; aceasta este spurcăciune.” (Levitic 18:22)

Prin această faptă mîrșavă, omul nu numai că se spurcă pe sine – adică se desparte de chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca miez firesc al naturii lui, ci făptuiește și spurcăciune împotriva lui Dumnezeu, căci Dumnezeu i-a dat omului chipul și asemănarea Sa. Și dacă acest chip și această asemănare este schimonosită pînă la spurcare, pînă la nelegiuire, atunci cine este spurcătorul și nelegiuitorul? Dar cei care sînt prieteni cu acesta? Sau îi încuviințează spurcăciunea și nelegiuirea făcută?

Este important să știm că nu numai în Vechiul Testament Dumnezeu ne arată ce este sodomia. El ne amintește nouă despre aceasta și în Noul Testament:

„Nu știți, oare, că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: Nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahienii, nici sodomii, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.” (I Corinteni 6:9-10)

Același Apostol al lui Dumnezeu ne lămurește:

„Ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit făpturii, în locul Făcătorului, Care este binecuvîntat în veci, amin ! Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci și femeile lor au schimbat fireasca rînduială cu cea împotriva firii; Asemenea și bărbații lăsînd rînduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați, săvârșind rușinea și luînd cu ei răsplata cuvenită rătăcirii lor. Și precum n-au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor fără judecată, să facă cele ce nu se cuvine.” (Romani 1:25-28.)

Acest Cuvînt al lui Dumnezeu este limpede și pe înțelesul oricui. Chiar și pe înțelesul politicianilor pro-sodomii care au făcut o lege specială pentru promovarea anume a acestui păcat; este chiar și pe înțelesul lui Filat, Ghimpu, Plahotniuc, Leancă, Lupu, Hadârcă și toți

ceilalți din această (și fosta) guvernare și din partidele acestei guvernări. **La fel și pentru toți cei care au votat sau au de gînd să mai voteze cu oricare dintre aceștia.**

Vedem că Dumnezeu spune una, iar Filat, prin legea impusă Moldovei de el și de ai lui co-gubernanți, spune alta: că Dumnezeu nu are dreptate și că creștinii nu trebuie să-L asculte pe Dumnezeu, ci pe el, pe Filat, legea lui spurcată care este urîciune în fața lui Dumnezeu. Iar dacă creștinii din Moldova vor îndrăzni să asculte de Dumnezeu, dar nu de legea lui Filat, atunci creștinii vor fi pedepsiți, inclusiv pînă la închisoare.

A anula cele spuse în Sfînta Scriptură, a anula învățătura Bisericii lui Hristos înseamnă a fi apostat, adică înseamnă a te lepăda de Dumnezeu, a fi în afara Bisericii. La fel, încercarea de îndreptățire a oricărei abateri de la Cuvîntul lui Dumnezeu, de la învățătura Bisericii, este eres (erezie), este înstrăinarea de Biserica lui Hristos. Or, Filat, fiind apostat, fiind necreștin, nu este mirean. Cu atît mai mult, el nu este „un creștin care susține în mod deosebit Biserica”. Oare legea lui antihristică, legea lui de prigonire a creștinilor este „o susținere deosebită” pentru Biserica lui Hristos? Recunoaștem că activitatea lui *antihristică* ar putea reprezenta o „susținere deosebită” pentru „Biserica” *personală* a lui Cantarean, dar aceeași activitate a aceluiași este în realitate prigoană a Bisericii lui Hristos și batjocorire a ei.

Este important să se înțeleagă că Filat se află sub anatema și, nu doar că nu se poate împărtăși în Biserica lui Hristos, ci nici nu poate fi admis să intre în vreun lăcaș al Bisericii lui Hristos chiar și în afara slujbelor. Filat, prin apostazia sa, s-a făcut vrăjmaș al lui Dumnezeu. Iar vrăjmașii lui Hristos nu se pot împărtăși cu Preasfînt Trupul și cu Preacurat Sîngele lui Hristos.

~ + ~

Aceasta fiind situația, cum putem înțelege cele întîmplate cu „împărtășania” lui Filat și cu „exceptia” făcută de Cantarean „pentru credincioșii care au merite deosebite față de Biserică”, „pentru un om deosebit care este ctitor al bisericii ortodoxe” (de fapt, pentru un reprezentant al guvernării care face legi antibisericești și anticreștine, guvernare care poate fi socotită, în esența sa, un ***antihrist colectiv***) ?

A. Sfînta Scriptură spune limpede că cel care îl primește în Biserica lui Hristos pe vrăjmașul lui Hristos și îi spune „Bine ai venit!” este împreună cu acela anatema:

„Oricine se abate și nu rămîne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămîne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul. Dacă cineva vine la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit! Căci cel ce-i zice: Bun venit! **se face părtaș la faptele lui cele rele** [s.n.].” (2 Ioan 1:9-11)

Înțelegem din aceasta un fapt pe cît de infrișător, pe atît de real: „mitropolitul” Cantarean se face părtaș cu vrăjmașii lui Hristos și, în temeiul acestei părtășii, el însuși se face vrăjmaș lui Hristos, nefiind în esență nici cleric (adică mitropolit), nici mirean, ci este un apostat, unul care prin faptă și – prin vorba „Precizării” (dar, de fapt, nu numai prin asta, ci prin aproape întreaga sa activitate, subiectul acestui articol fiind doar un mic exemplu din apostazia acestui pseudo-mitropolit) – s-a lepădat de Cuvîntul lui Dumnezeu, de Hristos Domnul. Nicolae Cantarean este pur și simplu în afara Bisericii lui Hristos, și aceasta pricinuieste o pagubă directă, pierzătoare și tuturor celor care îl socot pe el de mitropolit al lui Hristos și îi spun „Bun venit!” și se împărtășesc cu el. Iar orice încercare de a îndreptăți un apostat prin răstălmăcirea Canoanelor, potrivit Sfîntului Teodor Studitul, este *eres*.

Iată ce spune Sfîntul Teodor Studitul despre cei care se împărtășesc cu cei ca eresiarhul Vladimir (ceea ce este și mai imperativ în cazul apostatilor):

„Știind că aceasta este eres, să fugi de eres și de eretici, să nu ai părtășie cu ei și **să nu-i pomenști la Liturgia Dumnezeiască** în sfânt lăcașul tău, căci **groaznice amenințări sînt rostite de către sfinți către cei care iau parte cu ereticii chiar și la masă.**”

La fel, învățătura Sfinților Părinți spune limpede că cel care se unește cu vrăjmașii lui Dumnezeu se face vrăjmaș Lui.

„Căci Gură de Aur nu numai pe eretici îi dovedește cu mare și puternic glas ca dușmani ai lui Dumnezeu, ci **și pe cei ce se împărtășesc cu unii ca aceștia** [s.n.]”⁴

„... **Sfântul Atanasie** poruncește ca nu numai să nu avem **nici o părtășie cu ereticii**, dar nici [măcar] cu cei ce au părtășie cu cei necredincioși ? Și cum nu e părtășie, dacă trebuie să șezi într-un asemenea loc și să fii hrănit de asemenea [oameni]”⁵

„... ai ales mai bine să pătimești pentru Hristos decît să te împărtășești cu împărtășania eretică ce desparte de Hristos. Căci cel ce se împărtășește cu ea este străin de moștenirea lui Hristos, precum Iuda, **și părtaș cu cei care** [s.n.] L-au luat pe Domnul ca să fie răstignit.”⁶

„Iacov a zis: „Cel care se arată că este prieten al lor [al ereticilor] vrăjmaș al lui Dumnezeu este” (cf. Iac. 4:4). **Auziți toți care mîncați împreună cu ereticii hotărîre dureroasă: sînteți vrăjmași ai lui Hristos.** Căci nici cel ce este prieten cu vrăjmașii împăratului nu poate să fie prieten al împăratului; și nu se învrednicește de viață, ci pierie împreună cu vrăjmașii și suferă mai rele.”⁷

Cine își poate ridica glasul împotriva celor spuse de Sfinții Părinți? Adică, cine poate să-l socoată pe Nicolae Cantarean drept creștin, cu atît mai mult drept episcop-mitropolit fără a se lepăda de Biserica lui Hristos, fără a deveni apostat și eretic ca și acesta?

B. Noi, creștinii, știm cu toată adevărata dumnezeiască că Biserica lui Hristos este alcătuită din cei care se împărtășesc cu Preasfînt și cu Preascump Sînge al Domnului nostru Mîntuitorul Iisus Hristos – Dumnezeu-Om. Iar Sfînta Împărtășanie o primim de la adevărații episcopi și preoți ai lui Hristos. Acești clerici adevărați ai lui Hristos sînt cei care păstrează adevărata credință a lui Dumnezeu, a Bisericii Lui: **„Domnul Hristos a numit Sobornicească Biserică pe aceea care păzește adevărata și mîntuitoarea mărturisire de credință** [s.n.]. Pentru această mărturisire El l-a numit pe Petru fericit și a spus că va zidi Biserica Sa pe această mărturisire.” Așa mărturisește Sfîntul Maxim Mărturisitorul⁸, în deplină contradicție cu învățătura de credință a lui Cheibaș și Cantarean.

Prin asemenea „precizări” ca cea publicată pe site-ul oficial, administrația cultului „Mitropolia Moldovei” își adeverește deplina sa apostazie și situare în afara Bisericii lui Hristos. Și ce este acest cult care se vrea ortodox cu o asemenea administrație, căci Biserica lui Hristos nu poate avea o administrație apostată? Oare Iuda Isarioteanul sau Arie sau Lenin au reprezentat vreodată (Doamne miluește!) administrația Bisericii lui Hristos?

Să ne amintim că Biserica lui Hristos primește în Altar, în afară de clerici, numai pe împăratul ortodox, pe domnitorul ortodox, pe acel conducător de popor care este uns la domnie, care, în virtutea acestui fapt, este Uns al lui Dumnezeu și este ocrotitor al Bisericii lui Hristos.

⁴ Sf. Teodor Studitul. „Scrisoarea 36. Lui Euprepian și celor dimpreună cu el, în „Dreapta Credință în scrierile Sfinților Părinți”, Vol. I, Editura „Sofia”, Buc., 2006. „Scrisoarea 39. Egumenului Teofil”, pag. 42.

⁵ „Scrisoarea 466. Lui Iacov monahul” Idem, pag. 137.

⁶ „Scrisoarea 244. Unei egumene”. Idem, pag. 89.

⁷ Sfîntul Ioan Gură de Aur. „Cuvînt despre proorocii mincinoși și dascălii mincinoși și lipsiții de Dumnezeu eretici și despre semnele sfîrșitului veacului acestuia” (PG 59, 553-568). Idem, pag. 170.

⁸ http://paginiortodoxe.tripod.com/vsian/01-21-cv_maxim_marturisitorul.html

La fel, știm că Antihristul se dorește a fi recunoscut împărat al întregii lumi, al fiecărui popor de pe Pământ, inclusiv și în primul rând să fie recunoscut ca atare de către poporul creștinesc (ortodox). El se dorește uns la domnie la fel cum este Împăratul împăraților Hristos – Unsul lui Dumnezeu și Dumnezeu Însuși. Și acel Antihrist va fi uns la domnia sa de către pseudo-clericii care se vor numi pe sine „creștini”, „ortodocși”.

Pseudo-clericii Cantarean și Cheibaș, pseudo-clericii catedralei (în particular „preotul” Feodor Tihon, cel care l-a „spovedit” și „dezlegat” de păcate pe Filat) care l-au „spovedit” și „dezlegat” pe antihristul Filat, prin primirea în altar a unui apostat, prin „împărtășirea” aceluia cu *paharul dracilor*, preînchipuie primirea în altar – devenit prin apostazia lor și a celor ca dînșii locul urîciunii pustiirii – pe Antihrist. Astfel, administrația apostatică a acestui cult împreună cu „ctitorul” acestui cult (de fapt, al acestei administrații) nu sînt altceva decît înainte-mergătorii lui Antihrist.

De ce paharul dracilor? Sfîntul Teodor Studitul ne lămurește:

„Așadar, dacă paharul binecuvîntării este împărtășirea de sîngele lui Hristos și pîinea pe care o frîngem este împărtășirea de Trupul lui Hristos, e limpede că paharul ereticesc și pîinea [ereticească] **este împărtășire de potrivnicul.**”⁹

Sfinții Părinți numesc direct potirul ereticesc drept paharul dracilor:

„Iar eu te sfătuiesc, dacă [acel om] a avut parte prin împărtășanie de pîrtășia cu cei necredincioși, să se țină departe de Sfintele Taine pînă la unul sau doi ani. Căci s-a scris că nu puteți bea paharul Domnului **și paharul dracilor** [s.n.], nici nu puteți să vă împărtășiți de masa Domnului și de masa dracilor.”¹⁰

În altă scrisoare Sfîntul Teodor Studitul mărturisește și mai limpede:

„Cum este deosebirea dintre lumină și întuneric, așa este și deosebirea dintre Împărtășania ortodoxă și pîrtășia ereticască. Prima luminează, cea de-a doua – întunecă: **prima unește cu Hristos, cealaltă – cu diavolul; una viază sufletul, cealaltă – ucide.**”¹¹

Deci, sfinții sfătuiau fuga de pîrtășia de potir cu eresul și cu apostazia tocmai din pricina că **împărtășania împreună cu ereticii este, de fapt, împărtășania cu diavolul și nicidecum cu Hristos.** Dar ce poate fi mai pierzător decît unirea duhovnicească cu diavolul, împărtășania cu Satan?

Nu putem completa această dureroasă constatare decît cu următoarele cuvinte însuflate de Duhul Sfînt:

„Auziți iarăși cei ce faceți **agape împreună cu ei [cu ereticii]** [s.n.]: cum veți scăpa de mînia ce va să vină peste voi, care vă pîngăriți împreună cu aceștia prin mîncare și băutură laolaltă? Cum îndrăzniți să vă apropiați de dumnezeieștile și înfricoșatele Taine ale lui Hristos? Sau nu ați auzit pe fericitul Pavel strigînd că „nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți avea parte de masa Domnului și de masa dracilor? (I Corinteni 10:21) „Ieșiți din mijlocul lor și nu vă atingeți de ce e necurat.” (II Corinteni 6:17).¹²

⁹ „Scrisoarea 534. Lui Simeon monahul” Idem, pag. 156.

¹⁰ „Scrisoarea 294. Lui Macarie egumenul”, Idem, pag. 92.

¹¹ [Scrisoarea 154. Curatorului Constantin. «Творения Святаго Отца нашего преподобнаго Феодора Студита ...». Санкт-Петербургъ. 1867, ч. 3-я, стр. 742.

¹² Idem, pag. 171.

Prin urmare, cu nici un chip nu se poate afirma și crede că administrația cultului „Mitropolia Moldovei” (aceasta se referă și mai apăsător și la întreg cultul antihristic numit „Mitropolia Basarabiei”) ar face parte din Biserica lui Hristos, dimpreună cu toți cei aflați în părtășie cu acest pseudo-mitropolit și clericii lui (clericii *lui* sînt toți ceri care îl pomenesc la slujbe, în special la liturghie, profanînd astfel liturghia).

~ + ~

Recent (8 apr. 2015), în vizita fără precedent a „mitropolitului” Cantarean la Parlament, în adresarea sa către deputații care „adoptă legi antihrtistice” (potrivit constatării Sinodului din iunie 2013), acesta s-a destăinuit¹³:

„Eu doresc, stimați deputați, să conlucrăm **și în viitor** fructuos pentru a aduce țara noastră la un bun liman, la un liman liniștit și atuncea, împreună cu dvs., ne vom îndeplini funcția noastră.”

Cunoaștem oare vreo conlucrare fructuoasă în afară de legea sodomiei, de legea avortului, de o serie de legi (peste 20 la număr) împotriva conceptului de „familie tradițională”, de legea care egalează credința acestui popor – Ortodoxia – cu orice cult apărut peste noapte în țara noastră, inclusiv cu satanismul? Istoria nu cunoaște nici o conlucrare fructuoasă între Biserica lui Hristos și parlamentul RM. Biserica lui Hristos cunoaște numai și numai batjocorirea sa din partea acestui parlament apostatic și antihristic.

Cu toate acestea, șeful cultului „Mitropolia Moldovei” mărturisește că cunoaște conlucrări „fructuoase” între cultul (pe care îl reprezintă cu acordul tuturor celor care îl socot pe el drept mitropolit și ortodox) și acest parlament antinațional.

Ce „bun liman”, ce „liman liniștit” comun cu activitatea eminentemente anticreștină și antihristică a parlamentului uzurpator are în vedere „mitropolitul”? Nu cumva integrarea finală a Moldovei în spațiul euro-sodomiei totalitare?

Acest șef al unui cult oficial, unul din panteonul puzderiei de culte și cultulețe recunoscute de acest stat anticreștin, recunoaște că funcția cultului pe care îl reprezintă deplin el o poate îndeplini *numai împreună* cu cei care fac politică antibisericească și antihristică în parlament (căci anume așa a fost calificată activitatea acestui Parlament de sinodul însuși al acestui cult). Ce funcție pot îndeplini făcătorii de legi nelegiuite, lucrătorii fărădelegii? Numai funcții pierzătoare de suflet, numai funcții de adîncire a noastră în smîrcul iadului.

O asemnenea „funcție” a cultului reprezentat de către Cantarean este cu totul incompatibilă cu funcția – cu Rostul – Bisericii lui Hristos: a sluji drept Corabie a Mîntuirii în virtutea faptului că Biserica lui Hristos este Trupul Lui. Căci toți cei care se împărtășesc cu adevărat Trup și Sînge al Mîntuitorului sînt îmbarcați pe această Corabie a Mîntuirii care ne duce la limanul cel adevărat – Împărăția Cerurilor în care Împărat este Iisus Hristos. Tocmai din această pricină activitatea antihristică și antibisericească a lui Cantarean vădește prăpastia fără fund care se cascadează tot mai vădit între adunarea celor care îl socot pe el drept creștin și încă mitropolit, pe de o parte, și Biserica lui Hristos – adunarea celor care păzesc cuvîntul Domnului Iisus Hristos și se împărtășesc cu Paharul Mîntuirii (pe care alde Cantarean și cei care îl pomenesc la slujbele lor nu au de unde să-l dea), pe de ce cu totul altă parte.

De netrecut cu vederea sînt și următoarele idei exprimate de Vladimir Cantarean de la tribuna centrală a parlamentului, această capiște a demonocrației moldave, care vădesc apostazia și viclenia cinică a vorbitorului. Comentariile le socotim de prisos:

¹³ <http://unimedia.info/stiri/video-In-joia-mare--mitropolitul-vladimir-a-venit-cu-un-mesaj-in-parlament--deputatii-au-primit-si-un-cadou-91943.html>

- „Rugăm insistent ca să avem și pe viitor susținerea ca să putem preda [în școli] religia ortodoxă, și nu numai ortodoxă, [dar] și celelalte confesiuni religioase care conform legii statale au dreptul să fie în fiecare școală.”
- „Și noi, Biserica Ortodoxă din Moldova, venim cu un cadou frumos: sfânta Evanghelie. [...] Înainte de a primi legea cea pamântească, să vă aduceți aminte de Dumnezeu, de legile dumnezeiești. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți!” [și i-a binecuvântat cu Evanghelia pe cei prezenți, ca de pe amvonul bisericii]

Pentru orice creștin conștient, este izbitor de vădit că administrația cultului condus de cetățeanul Cantarean este una antihristică, împotriva Bisericii lui Hristos, este poarta iadului larg căscată pentru toți cei care mai văd în această administrație vreo legătură cu Biserica lui Hristos.

C. Bineînțeles, persoanele care reprezintă astăzi în cel mai grăitor mod apostazia vremurilor de pe urmă și pomenite nominal în acest articol-atenționare pot să primească darul pocăinței de la Dumnezeu-Iisus Hristos, numai să vrea să se întoarcă către El. Și o asemenea pocăință va vădi pentru toți roadele ei.

Dar *acum* avem ceea ce am și constatat.

Hristos a Înviat !

*Nevrednicul rob al lui Dumnezeu-Sfânta Treime,
Benedict Moldoveanu*

~ + ~

*Și pentru ce Mă chemați: Doamne, Doamne, și nu faceți ce vă spun? (Luca 6:46)
Căutați mai întâi împărăția Lui. Și toate acestea se vor adăuga vouă. (Luca 12:31)
Căci unde este comoara voastră, acolo este inima voastră. (Luca 12:34)*

„Mitropolitul” Vladimir Cantarean decorându-l pe Vladimir Filat cu „Ordinul Recunoștinței”, „una dintre cele mai emblematice distincții ale Mitropoliei” (conform <http://mitropolia.md/ips-mitropolit-vladimir-a-discutat-cu-donnul-vlad-filat/>).

Septembrie 2013